

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 868. An fugitivos & ejectos justè religio teneatur alere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

ligiosus. Azor. cit. l. 12. c. 15. q. 3. & c. 16. q. 8. Sanch. l. 7. mor. c. 32. n. 8. Suar. l. c. tr. 8. l. 3. c. 14. n. 5. Castrop. Loc. proximè cit. n. 3. His non obstante, quod soluto matrimonio rato per professio- nem religionis aut dispensationem pontificiam dos sponsæ reddatur, cum ea illi reddatur, quia ejus do- minium semper retinuit. Atque ita in specie ut idemp. 18. n. 2. & latius. Suar. l. c. an. 22. societas non professio ab ea dimissis, si quae ab illis donata accepit, ex rigore justitiae reddere non tenetur, quia ea donata sine omni spe recuperationis, qui modus donandi religiosis societatis convenientior est, ut ait Castrop. ne liberiū vivant, sperantes se non dimit- tendos ob non reddenda bona donata. Quin & So- cieta magis expediens ut possit liberiū discolors di- mittit, quamvis tamen, ut iudicem, societas ex sequi- tate soleat bona aliqua ab iis accepta reddere iisdem, præcipue si iis ad sui sustentationem egeant.

**Quæst. 869. Num fugitivos & ejectedos
juste religio teneatur alere.**

1. R Esp. Primò: Tametsi fugitivos & apostatas per se loquendo alere teneretur religio, quia sub ejus cura & potestate existunt, ut Castrop. cit. p. 18. n. 3. ob malitiam tamen eorum, dum malitiosè se monasterii servitio & gubernatione, ob quæ eis debita alimenta, subducunt, monasterium ab hac obligatione liberari tenet Idem. item Sanch. l. 6. c. 9. n. 21. Pirl. b. t. n. 191. Wieltn. n. 170. Tambur. & alii. Idque exemplo filii, quem à consortio suo malitiosè discedentem non tenetur alere pater, ut Pinell. in l. 1. c. de bon. mater. p. 1. n. 54. Surd. de Aliment. lit. 7. q. 7. n. 1. item uxoris culpâ suâ di- vertentis à marito, quam is alere non tenetur ut cum Gl. in c. significasti. de divert. v. materiam. Palacios in rub. de donat. inter vir. & uxor. §. 64. an. 6. quin & ut Wieltn. cum cit. Gl. & AA. expediat Prælatum ad hoc, ut necessariis viæ subsidiis deficientibus, penitentias & redditus consilia capiant.

2. Resp. Secundo: Sed neque justè ejectedos (secus est de injuste ejectedis, utpote qui possessione jurium per professionem quæsitorum indebitè spo- liatus non excidit jure percipiendi alimenta à mo- nasterio) alere tenetur; cum à cura & gubernatione religionis in gravis delicti & incorrigibilitatis po- nam sint exclusi. Surd. l. c. q. 35. n. 1. Sanch. n. 20. Barbos. in c. fin. b. t. n. 4. Wieltn. l. c. Quod si tamen fugitivus aut ejectedus in alio Monasterio ejusdem ordinis est collocatus, huic aut priori monasterio at- tulit bona, æquum est, ut ex iis alatur. Pirl. n. 191. Barbos. l. c. n. 21. juxta c. de lapis. caus. 16. q. 6. & si utrique attulit quid modicum, utrumque con- tribueret debet, ut Barbos. l. c. cum Rodriq. & alii. Si verò non attulit bona vel non sufficientia pro sui alimentatione secundo monasterio, adhuc alendus expensis prioris monasterii, &c. si illud non habeat, unde eum alat, alere eum debet secundum monaste- riū; ita Pirl. & Barbos. l. c. citatis Host. in c. fin. b. t. n. ult. Abb. ibid. n. ult. Butrioz. n. 14. Cardin. n. 2. q. 10. Anchaz. n. 9. Azor. cit. l. 12. c. 17. q. 3. quod tamen postremum, præsertim si secundum monasterium sit diversi ordinis, non probat Ca- strop. cit. p. 18. n. 4. citans pro se Gl. in c. si quis ra- puerit. 16. q. 6. v. cautori. Sylv. V. apostasia. q. 9. n. 12. Covar. de testam. c. 1. n. 20. Molin. tom. I. de iust. d. 140. vers. quando relig. Sanch. cit. c. 32. n. 46. Suar. cit. l. 3. c. 14. n. 11. è quod æquum non sit monasterium vel religionem alienam gravari ob religiosi sibi non competentis delicta. Neque placet ei limitatio, quā aliqui limitant hoc ipsum, ministrum, quod secundum monasterium teneatur cum alere si obsequia ab illo & eidem præstita æqui-

valeant alimentis, ut Sanch. l. c. è quod secundum monasterium non teneatur ea obsequia loco alimen- torum acceptare. Unde rectius addit Pirl. l. c. in eo casu, dum neutrum monasterium eum alere pos- test; generalem vel capitulum generale provide debere, ac imperare alicui monasterio (intellige sui ordinis sufficienti ad hoc) aut autoritate à papa sibi delegata alteri monasterio ut fugitivum & ejectedum recipiat ad agendum penitentiam, eique ex misericordia alimenta præstet, si aliunde ea habere non posset. Vel denique Episcopum in defectu aliorum mediorum teneri subvenire ex generali obligatione, quā tenetur subvenire pauperibus. ut Sylv. l. c. q. 10. Azor. l. c. c. 17. q. 3. Sanch. cit. c. 9. n. 14.

**Quæst. 870. An & qualiter religio solvere
teneatur quæ fugitivi & ejectedi, apo-
sta & extra religionem consumplirunt in
sui alimentationem, vel alii in eorum
reductionem.**

1. R Esp. Ad primum: Factas à fugitivo & ejectedo justè (secus iterum est de injuste ejectedis) expensas in sui alimentationem & hinc contracta ab iis debita solvere non tenetur monasterium; quia eos secundum jam dicta alere non tenebatur Rodriq. Tom. I. q. reg. q. 33. a. II. Tamb. de jnr. Abb. Tom. 3. d. 8. q. 5. n. 2. Castrop. tr. 16. d. 4. p. 17. n. 2. Barb. l. c. n. 4. Pirl. cit. n. 191. Wieltn. b. t. n. 172. Quod si ta- men bona ab iis tempore fugax, ejectionis, apostasia acquisita accipiat monasterium, tenetur ex iis solvere contracta ab illis debita, ut AA. iidem, ne locupletari videatur cum damno aliorum contra c. locupletari de reg. jnr. in 6. quin &c. ut Castrop. l. c. ipse fugiti- vis, ejectedus, apostata, si habeat suæ administrationi & dispositioni concessa, ex iis satisfacere potest & debet creditoribus suis, qui ipsi spe solutionis ali- menta subministrarunt.

2. Resp. Ad secundum: Factas tamen impensis ab alio quodam in illorum reductionem ad ordinem, tenetur solvere monasterium, etiam dum ei nihil ab iis relictum; quia in monasterii utilitatem facta sunt, & talis reducens utiliter gessit negotia illius; non se- cus ac Dominus expensis factas in reductionem ser- viad potestatem suam tenetur solvere. Sanch. cit. c. 9. n. 22. Castrop. l. c. Barbos. cit. n. 4. Idem dicens de ex- pensis necessariis, quas fugitivus, ejectedus, penitentia- ductus sponte rediens in suum redditum fecit, uti tenetur monasterium solvere, quæ pro eo revocando te- nebatur expendere.

**Quæst. 871. Quanam sint poena fugiti-
vorum & apostatarum, eorumque, qui
ad fugam & apostasiam cooperantur,
aut eos recipiunt.**

1. R Esp. Primò: Fugitivis qua talibus & in discri- minatis omanibus nullæ poena, nullaque ex- communicatio aut censura ipso jure incurrenda, sal- tem jure communī statuta. Nav. comment. 2. de re- gul. n. 6. 1. Suar. cit. l. 3. c. 1. n. 10. Castrop. l. c. p. 17. n. 8. Wieltn. b. t. n. 148. nam dum c. ne cleric. vel monach. in 6. poena excommunicationis statuitur demissio ha- bitu fugitivis, ea non imponitur, ob fugam, sed ob di- missiōnē habitu ut Castrop. l. c. quin & solis fine li- centia superioris aut consilio majoris partis conveni- tūs ad studia literarum dimissio habitu discedentibus, ut Wieltn. Item dum Extravag. I. de regul. excom- municantur religiosi sine licentia recedentes & va- gantes, fermò tantum est de recedentibus dimissio vel non dimissio habitu animo transeundi ad alium ordi- nem, postquam moniti de redditu intra dies 15. à die monitionis non revertantur, cadente excommunicatio- ne super non redditu intra tot dies Castrop. Wieltn. l. c.